

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. »GORENJEČ« stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Vrišč zaradi Celja.

(Dopis.)

II.

In vprašanje nastane tudi: Ali bi bila potrebna gimnazija ali realka? Moj Bog, koliko pisanja za gimnazijo, za latinsko in grško. In to v današnjih časih. Slovenci zapišimo velik del naše revščine temu v dolg, da smo segali le po »latinskem«. Naše ljudstvo je strogo po svoji zgodovini in ozemlju trgovsko praktično. O našem kmetu ne moremo govoriti, da je bil edino le kmet, ali pa morebiti, da je še; on je bil in je še svoj rokodelc in svoj trgovec. Že od nekdaj je moral trgovati. Še danes imamo cele okraje, v katerih si kmet pri stavbi hiš in drugih poslopij kupi le stekla in železo, vse drugo pa si napravi sam.

Izgojali smo si le latince, tehnike pa smo dobili s Češkega in Nemskega. Število udušenih gimnazijcev je na Slovenskem nebroj. Ti niso za drugo rabo, nego za vojake, nižje uradniško in pisarniško osebje. Redkokje je postal gimnazijec dober kmet ali dober obrtnik. To leži v nauku. O tem vprašanju imajo drugi narodi že veliko literaturo. Nepobitna resnica je, da mečejo iz gimnazij grščino in da bodo sčasoma močno omejili tudi latinščino ter ustanovili splošne srednje šole, iz katerih bo pot vodila v vsa, času primerna učena dela. Slovenci se hodemo zadušili zgolj vsled gimnazij. Duhovnikov imamo toliko, juristov veliko, lingvistov starih jezikov nam tudi ne manjka. Vse drugo: medincev, tehnikov, mehanikov pa krvavo pogrešamo. Voditelji sedanjega gospodarstva so realci. Duhovnik in jurist sta postavljena v dobo izumirajočih delavcev. Srednji vek in temu sledeča stoletja so ju postavila v gospodarstvo. Ko to mine, bo tudi njegov delavec ob kruh. To je tako, kakor v drugih panogah pridobivanja. V našem gospodarstvu danes usmrti nova iznajdba več starih obrti. Stroj in tvornica sta usmrtila nebroj rokodelcev.

Nedavno umrl Cecil Rhodes, človek, ki predstavlja modernega polnokrvnega, je enkrat rekel mladeniču, ki ga je prišel vprašat za svet, kako stroko dela naj si

izvoli: postani milijonar, postani to, kar moreš, potem lahko kulturno delaš, potem lahko pomagaš svojemu narodu. Poglejmo slovensko gospodarsko revščino s tega stališča! Kaj mi more pomagati v verigah državne službe in še tako učen latinec. Sam gloda koncem meseca suho skorjo kruha.

V Ameriko in na Nemško se izseljuje nebroj naših ljudi, ki niso kvalificirani delavci. Ondi delajo v rudokopih ali pa vzamejo kramp v roke. Na Angleškem in Nemškem so že na ljudskih šolah oddelki, v katerih se otrok uči in vadi vseh spretnosti, kar jih je treba modernemu kmetu in delavcu tvornice. Tem ljudem ni treba dosti praktične šole, ko ustopijo v delo za kruh, kajti kmalu so kvalificirani delavci in boljše plačani ljudje, katerim ni treba puščati v delu toliko mozga. Latinec ni za to, pač pa realec.

Slovenci imamo nalogo — žal v Avstriji je že tako — da preskrbimo našim zarodom vsaj to dobro, da si lažje služijo kruh, ko gredo delat v tujino. Posamezen oče bo to storil, in tudi narodovi voditelji imajo temu slično skrb. Žalostna je ta skrb, a vendar domoljubna. Če kaj teh kvalificiranih delavcev ostaja doma, se to v prvi vrsti ne sme upoštevati. Dokler bo drugod boljša paša, bo naše ljudstvo hodilo na njo. Ali morebiti tudi to koristi domovini. Več denarja bo tak človek domu pošiljal, boljše redil svoje otroke doma, stavil lepše hiše, več zemlje si nakupil in potem domu prišel še precej trden in jako izobražen. Bogastvo samo na sebi izobrazuje, revščina tlači človeka v nižave življenja.

17

Naš hlšni davek.

Piše Š. [Dalje.]

ad B.) Načeloma se razlikujejo izpremembe, s katerimi se imamo pečati v tem odstavku, od zgoraj pod A) navedenih v tem, da pride pri njih samo del poslopja v poštev, dočim je bilo v prejšnjem poglavju celo poslopje predmet raziskavanja. Naravno je tedaj, da postane stvar tu nekoliko bolj zamotana, dasiravno se v splošni obliki, kakor jo navedamo v sledečem, glasi precej nedolžno.

Delne izpremembe pridejo s stališča zakona namreč le tedaj v poštev, če so povzročile zvečanje ali zmanjšanje a) števila stanovljivih prostorov, in b) hišnega obsega.

Kakor rečeno, na videz nič enostavnejšega, kot to. Ali — pod to preprosto obleko skriva se nekaj takozvanih paradnih komadov, ki so je marsikomu, ki se je s potrebno natančnostjo pečal z materijo, kalili idilo pisar-

niških ur. Sicer se nam pa na te niti ozirati ni treba, tudi — če smem tako reči — komisna praksa nudi ti dokaj slučajev, iz katerih posnameš, če že ne drugega, vsaj to, kako malo so vohče znane tozadevne določbe. Da velja to v prvi vrsti slavnemu občinstvu, ni mi treba še posebej pripomniti. Ali tudi oblastva, ki od časa Thun-Kaizl sem niso več slavna, greše včasih, seveda ne zaradi tega, ker bi jim bil zakon tuj, marveč ravno nasprotno, ker jim je postal tako nekako že preveč domač, vsled česar se ne ozirajo nanj vedno s tisto spoštljivostjo, kakor bi bilo treba. Umestno je torej, da si postavlo nekoliko natančneje ogledamo.

Vsi poskusi, stvar v pozitivni obliki jasno povedati, so se mi, kakor moram, na svojo žalost priznati, izjavili. Poskusimo tedaj negativno, to je, da očrtamo one delne izpremembe, na katere se ne more sklicevati niti davčna oblast, niti davčni zavezanec, da bi na njihovi podlagi dosegla uvrščenje poslopja v višji ali nižji razred in s tem višji ali nižji davčni znesek. Kot take je pa smatrati z vso gotovostjo vse tiste, ki ostanejo takorekoč skrite med štirimi stenami namreč:

1.) vnanjost in notranja razdelba poslopja ostaneta taki, kakršni ste bili dosedaj, izpremeni se le namen enega ali več prostorov, n. pr. iz hodnika narediš sobo, iz kuhinje izbo itd.

2.) izpremeni se tudi notranja razdelba, na starem mestu in v stari velikosti, ostale so le vnanje stene, n. pr. iz dveh sosednih izb bi rad napravil eno večjo, in odstraniš vsled tega med njima obstoječo prečno steno, ali pa narobe.

V zmislu § 22 in os. poučila za okrajne davčne oblasti in zgoraj navedenega § 11 navodila je tedaj popolnoma irrelevantno, po domače, vseeno, če si na prvi ali drugi način število stanovljivih prostorov tudi prav izdatno zmanjšal. Izpolnil nisi drugega postavnega pogoja, izpremenil nisi vnanjega obsega poslopja, za to boš plačeval i v bodoče staro štibro, in popolnoma neopravičeno bi bilo, ko bi se v takih slučajih pritoževal nad temi trdimi in nečloveškimi ljudmi, ki predpisujejo davke. Trd je k večjemu zakon, ali tudi to je le na polovico res, ker je pravica v tem slučaju dejanski za obe strani enaka, kar ni nikjer, najmanj pa v davčnem pravu samoobsebi umevno.

Kakor se namreč lahko zmanjša število stanovljivih prostorov potom zgor pod 1.) in 2.) navedenih prememb, istotako je mogoče — primeri zgornje vzglede! —, da imaš po takih izpremembah več stanovljivih prostorov v svoji hiši kakor prej! In, kakor se v zgornjem slučaju

ti nisi smel pritožiti, da je na davkarji zapisanih več sob in izb, kakor jih je v resnici, tako mora tu davčno oblastvo dopustiti, da imaš več stanovljivih prostorov, kot odgovarja razredu, v katerega je uvrščena tvoja hiša. Ker je pa smer razvoja ta, da merodajno število vohče rase — tudi, če se oziramo samo na notranje izpremembe — razvidiš iz tega in ravnokar navedenega, da niso samo oblastva, marveč, da je tudi zakon boljši in milejši, kot pa njegov glas.

Ker smo pa oblastva za enkrat dovolj hvalili, zahteva pravica, da pridenemo tudi nekoliko kritike. Zgodi se večkrat, da napravi gospodar na svojem, dovolj prostornem podstrešju eno ali več pravih, pravcatih sobic. Prostor se s stenami primerno oddeli, streha dobi na pripravnem kraju okno, in — ne, da bi bil obseg hiše zvečal tudi za en centimeter, vzdignil si takorekoč svojo hišo za eno nadstropje. Vprašanje: ali se moreš tudi v tem slučaju braniti proti zvikišanju davka, češ, saj je na zunaj ostalo vse pri starem? Davčna oblastva I. in II. instance so že opetovalno zanikala to vprašanje, in navidezno ne brez neke logike.

Stvar je vendar nekoliko drugačna, kakor v prejšnjem slučaju. Če napraviš iz kuhinje sobo, iz ene sobe dve, si sicer nekaj pridobil, obenem pa tudi nekaj izgubil: kuhinje ni več, prostorne prejšnje sobe ni več. In tukaj? Ohranil vsi vse dosedanje prostore, poleg tega si nabavil sebi še novih in odrekel si se k večjemu več ali manj praznemu in nerabnemu podstrešju.

Ali postavno utemeljeno pa to umovanje ni. Zakon zahteva, da se mora poslopje razširiti (§ 11. l. c. št. 4.), če se ima uvrstiti v višji razred, in da besede «razširiti» ni tolmačiti v kakem prenešenem, marveč prvotnem, fizičnem pomenu, sledi popolnoma jasno iz besedila navedenega § 11 vohče in iz št. 5 tega paragrafa, ki govori o nasprotnem slučaju, še posebej. (Chr. verb. «abgetragen werden».) Na ta način se pa poslopje pri napravi podstrešnih sobic ni razširilo — razširil se je k večjemu za stanovanje uporabni prostor —, zakon je torej na strani tistih, ki v taki napravi ne vidijo povoda, da bi se davek zvišal, dasiravno nižja finančna oblastva, kakor rečeno, ne spadajo vselej med te tolmače zakona. Samoobsebi umevno je seveda, da se morajo razmere popolnoma skladati z zgornjim primerom, to je, vsa zgradba se mora izvršiti v notranjosti poslopja. Se nadaljuje.

V Kranju, 26. aprila.

Iz državnega zbora. Podpora mestu Pragi v znesku 16 milijonov, zoper katero so delali Nemci na vse kriplje, je bila sprejeta z večino 83 glasov. Za po-

PODLISTEK.

Sobotno pismo.

Preljubi moj Gašper!

Dolgo Ti že nisem pisal, pa bi Ti še danes ne bil, ko bi se v mojem košu ne bilo nabralo toliko gradiva. Treba je, da iztremem, ker je že silno težko.

Čul sem, da je mogoče, da bi kranjski malkontentje zahtevali na vse zadnje še «svoje gavage». Če tem junakom pristoji pravica do «gavge», morda bi ne bilo napačno, če tudi jaz vložim prošnjo, a ne vem kam — za koncesijo, da smem postaviti svojo novodobno, moderno, z vsem mogočim komfortom in varstveno znamko opremljeno, patentirano — gugalnico. Za poslovdjo bom postavil znanega Križnarjevega Matijčka iz Godešič. Po lastnem zatrdilu ga ta «kšeft» zelo veseli. Če mu doma zmanjka dela, bo pa šel na Dunaj afne guncat.

Če se mi konečno res podeli tozadevna koncesija, guncal se bode lahko na nji — seveda proti primerni odškodnini — kranjski tehant, Pavšlar, bivši krojač Skalja, dr. Šuštersič, Lojze, ki je za «ficeta» na «Stari pošti», cerkljanski Kos itd. itd., potem Ti, ljubi moj Gašper, in

konečno tudi moja mala malenkost. Ker pa moja guncalnica še ni postavljena, in tozadevne koncesije še nimam v rokah, tedaj ne morem še nanjo sprejeti cerkljanskega Kosa, ki je menda potreben, da se prav pošteno pogunca v nekaterih zadevah.

Dragi Gašper! Ko sta po cerkljanski občini pobirala za volitev v trgovinsko zbornico glásovnice dva junaka, ki se ne bojita rumenokljunega Kosa, prišlo je tudi Kosu na misel, da bi bilo dobro, pobrati ostanke za onima dvema. Hitel je na Brnike k Bošticu. Mož pa, ki je znan poštenjak, je oddal glasovnico za napredne kandidate. Da si ga videl Gašper tega Kosa; sveta jeza mu je sijala iz častitljivega obraza. Razgrajal je nad njim, kakor bi bila hiša njegova. Mož pa, pameten kakor je, pustil ga je v hiši, saj je dovolj prostorna, napregel je kobilico in se peljal v Cerklje, češ, zdaj pa le razgrajaj, Kos, saj imaš časa in prostora dovolj. Ženi pa je baje naročil: «Ti, ki mu pri spovedi poveš vse, povej mu še zdaj vse, kar mu gre.» — In gotovo je bilo pametno. Kos je res pobral glasovnice. Dobil jih je pa malo, silno malo. Z vso svojo katoliško samozvestjo prinesel jih je prihodnji dan v Kranj. Viri nam ne povedo vzroka, zakaj je bil tako ginjen, da bi bil skoro

stavko je glasovalo 218 glasov, proti pa 135. Pri tej priliki je govoril tudi slovenski poslanec dr. Tavčar, ki se zlasti zavzel za korist ljubljanskega mesta in kranjske dežele ter ostro kritikoval način, na kateri se izterjavajo potresna posojila. — Poslanec Wolf menda odloži svoj mandat. Očita se mu namreč, da je njegov list „Ost-deutsche Rundschau“ bil podkupljen od kartela sladkornarjev.

Preosnova tiskovnega zakona je že izgotovljena in pride v kratkem na razpravo.

Umrli je ta teden ogrski trgovinski minister Horanski.

V Belgiji je večina delavcev zopet vstopila v delo. Socijalistični agitaciji je zmanjkalo sredstev. Ves boj je bil zaman, vse žrtve brez koristi, samo klerikalci so še močnejši in njih vlada še samozavestnejša.

Mir med Buri in Angleži se sklene po Krügerjevem poročilu najpozneje do konca maja t. l.

Dopisi.

Iz Gradca. Narod slovenski! Letos, ko se je vsa slovenska domovina v lepi slogi zavzela za najvišjo šolo, za slovensko vseučilišče, hočejo naši nasprotniki brezpogojno zatreti še celo naše srednje šole, zlasti celjsko slovensko gimnazijo. Kljub naporom naših poslancev in kljub jasno izraženi volji večine ljudskih zastopnikov cele Avstrije rujejo sovražne sile ravno sedaj z vso silo na tihem zoper ta slovenski zavod. V trenutku, ko je ves slovenski narod ene misli, da se ne smemo brez boja udati sovražnemu navalu, oglasil se je iz narodnih vrst glasen klic, da ustanovimo v Celju za slovenske gimnazije „Dijaški dom“, s katerim utegnemo najzanesljivejši zagotoviti obstoj slovenske celjske gimnazije. V Celju, ki stoji na slovenskih tleh sredi popolnoma slovenskega ozemlja so postavili naši sovražniki za nemčurske in odpadniške nemške gimnazije „Studentenheim“, kateri se vzdržuje z davki v dobri tretjini slovenske dežele in za katerega so se nabirali in se še nabirajo denarni doneski po vsej Avstriji in Nemčiji. Ali bi ne bilo naravno, da se združi tudi vsa slovenska domovina v ta namen, da z dejanjem pokaže, koliko ji je za obstanek slovenske gimnazije v Celju, v tem kulturnem središču štajerskih Slovencev, kateremu Slovenci ne smemo nikdar priznati izključno nemškega značaja! Ali ne dokažemo Slovenci svoje odločne volje za nadaljnji povoljni razvoj celjske

jokal na „Stari pošti“ v Kranju. Tozadevna poročila in ustna izročila pa pričajo, da so baje vzrok njegove ginjaženosti vinski duhovi, ki so ga spremljevali iz Cerkljan po poti skozi Šenčur do Kranja.

Mož do danes še ni dobil za to nobene fare, je še vedno kapelan. Tudi še ni dobil korarskega portfelja z zlatim križem; samo tega jaz še ne vem, če je dobil že plačilo za sprejete vinske duhove. Če Ti je o tem kaj znano, sporoči mi, da se bodem vedel ravnati, če pride kdaj na mojo, še ne koncesijonirano guncalnico.

Ljubi moj Gašper! Kranjski tehant, prečastiti gospod Koblar, je nekdanj tajil v „Slovenskem Listu“, da bi bil kdaj prodajal vole. Ker sem ga pa čul na lastna ušesa, da jih ima en par naprodaj, poizvedi, toda prav gotovo, mese-tarijo že dobiš, če jih ni prodal, ker jaz bi jih potreboval en par. Božji namestnik, ki ni vezan na zaklade tega sveta, bi jih morda meni še nekoliko ceneje prodal, ker sem revež, kakor pa kakemu ljubljanskemu mesarju. Prosim pozvedi in sporoči!

Če dobim v kratkem koncesijo za guncalnico, Ti bom že sporočil in tozadevni inserat tudi priobčil v „Gorenjcu“, da tudi Ti kaj zaslužiš. Gašper, upanje imam! Še jih bova guncala! Kaj pa s hudičevu prato, morda si jo sam požrl.

Bog Te živi in pečen kruh

Tvoj kmet Jur.

gimnazije na najboljši in najizdatnejši način, ako vsak po svojih močeh z denarnimi prispevki omogočimo ustanovitve „Dijaškega doma“ v Celju, predno se našim sovražnikom posreči slovensko gimnazijo odpraviti. Ustanovilo se je v Celju društvo za nabiranje denarnih prispevkov za „Dijaški dom“. Mnogi odlični rodoljubi so darovali že izdatne vsote, ki pa žalibog še ne zado-stujejo. Zato smo se obrnili mi slovenski akademiki, ki v borbi za slovensko vseučilišče najbolj občutimo tudi nedostatke srednjega šolstva zlasti na Štajarskem, s pozivi na vse znane nam rojake, da blagovolijo vsak po svojih močeh prispevati za ustanovitev „Dijaškega doma“ v Celju, imena vseh darovalcev zapisala se bodo v spominsko knjigo „Dijaškega doma“ ter objavila tudi v slovenskih listih. Imena ustanovnikov, ki plačajo najmanj 200 K, zabeležila se bodo pa v večem spomin na borbo Slovencev za celjsko gimnazijo leta 1902 z zlatimi črkami na spominski plošči. Pozivljamo torej še enkrat potom slovenskega čosopisja vse rojake, katerim je pri srcu naš napredek na polju narodnega šolstva, da pokažemo to svojo željo ne samo z mnogimi besedami, ampak tudi z odločnim blagim dejanjem. Spominjajmo se pa, da dvakrat da, kdor hitro da, ter se podvizajmo, da ne zamudimo pravega trenutka! Nenadoma torej na delo za „Dijaški dom“ v Celju! Vsi denarni prispevki naj se pošiljajo naravnost na naslov: „Dijaški dom“ v Celju.

Akademiški agitacijski odbor.

Iz Št. Vida nad Ljubljano. Nobena čitalnica daleč naokrog ga tako ne „pihne“, kakor naša, ki dobiva iz Ljubljane kar 14 „Slovencev“. Zadnjič so baje na občnem zboru krščanski čitalničarji matematično natančno izračunali, da pride vsled tega ves odbor gorak v nebesa, za nameček pa morda še kak čitalniški ud. Trdijo pa, da za sedaj še ne bi šli radi med izvoljene, ker hočejo vendar prej videti vsaj škofove zavode pod streho, ali kakor pri nas pravijo, pod kapo. Da bi imeli klerikalni prvaki, ki ure-jajo „Slovenca“, do nebes res kaj veljave, bi jim to tudi znabiti preskrbeli, a prepričani smemo biti, da do ti-stega časa, dokler bodo pisali vanj na tak način, kot doslej, še za se ne bodo mogli dobiti gori prostorčka, kaj šele za naše klanfarske klerikalce. — Ker pa je naši gos-podi katoliška gimnazija tako blizu, zato mislijo, da so postali že sami praktični šolniki. Kakor je poročal ne-davno Vaš list, je dobil tukajšnji g. nadučitelj od mini-strstva jako laskavo pohvalo in sicer kot voditelj obrtno nadaljevalne šole. Zazdeta se je izljubilo šentvidskim kleri-kalcem, da je to za nje huda moralna klofuta. Hm, kaj ne, kako logično! Premišljevali so dolgo, kako bi se dalo to pred svetom vsaj deloma zatemniti. In „zgruntali“ so jo! Pri vsi premišljeni zlobnosti pa so vsled svoje nevednosti grdo obsedeli. Rekli so, da dobro poznajo tisti liberalni veter, ki veje iz dvorane deželnega šolskega sveta. Ej, ej, kako je to hudo in pa kako resnično! Ta veter menda je privel sem to pohvalo. Deželni šolski svet pa je pri vsem tem vendar vsaj toliko nedolžen, kakor je nedolžen patron naše fare pri zidanju Bonaventurovih zavodov. Ti pobožnjaki niti ne vedo, pod katero učno upravo spadajo obrtno nadaljevalne šole; ali pa ne znajo, kaj je ministrstvo, kaj deželna vlada, kaj deželni šolski svet. Tu so se torej hudo vrezali! Vrezali pa so se tudi, ko so prištevali vse zasluge le gg. Jelencu in Soncu. To je pa čudno, da je „Slovenec“ vendar enkrat pohvalil g. Jelenca. No, če je hotel dati batino enemu, moral je hvaliti drugega, dasitudi prav nerad. Omenjenima gg. sicer gotovo vsa čast, toda, če bi hotel biti dopisnik pravičen, tedaj bi moral pohvaliti pred vsem gg. Sitscha, Jakliča in Arkota, zlasti kar se tiče risanja, ker to zav-zema tukaj pri nas radi mizarske obrti prvo mesto. Sicer pa naš g. nadučitelj ni dobil te odlike kot učitelj, ampak kot voditelj te šole. In to je tisto, kar nam je porinilo pero v roke, da s tem približno poučimo nevedne šentvidske duhovne šolnike.

Z Bleda. Naše katoliško izobraževalno društvo se je prebudilo iz mnogoletnega spanja in napravilo veselico, katera je izvrstno uspela, kakor poroča „Slovenec“. Peli so tako izvrstno, da nikjer ne znajo tako. Samovestno so nastopili brez pevskega voditelja in tako častno so

rešili svojo nalogo, da so bili vsi poslušalci ginjeni. In res so občudovanja vredni ti pevci! Kar celo v Ljubljani ne znajo ali si ne upajo, to naredi pri nas. Dirigenta jim ni potreba, ker cel zbor nastopi brez njega in potem zapoje, kakor bi rožice sadil. Neka nevidna moč drži te pevce — kmečke fante — skupaj, da se tako moško drže na odru in tako točno pojo, kakor še v Kranju ne znate. Pa še nekaj! Kar je danes dobrih pevcev pri nas, vsi so se učili pri nadučitelju Rusu, naj pojo v tem ali onem društvu, ali pa doma za pečjo. Naši klerikalci so pa kunštni ljudje. Kmalu vedo za kakega dobrega pevca ali pevko, ki bi se dal z lepa ali z grda za njo pridobiti. Hajd torej nad njega! Z raznimi zvijačami ga spravijo od pevskega zbora bralnega društva in hočeš — nočeš mora se jim ukloniti. Ko nabere nekaj taci izposojenih pevcev in pevk, naredi pevsko veselico in pravijo: Glejte, kako znajo naš pevci! Pa ne vedo, da se ravna po tisti basni, ki se začne; Sraka je nabrala pavovega perja in se okinčala z njim.

Iz Gorij. Kdor hoče preživeti lep in prijeten dan v divnem kraju, naj pride na Bled in naprej čez Zasip v sotesko Vintgar, katera je samo eno uro oddaljena od jezera. Znana je ta soteska ne samo po deželi, nego tudi tujci iz drugih krajev hodijo občudovat to naravno lepoto. Skozi sotesko drvi zelena voda Radovina čez skale in pečine, ob nji pa stoje s travo in drevjem porasene pečine, ki dajo soteski pravo življenje. Ob slapu »Šum«, kjer voda pada čez 26 m. visoko skalovje, je letos začelo delati železniško ministrstvo vodne naprave, ki bodo omogočile porabiti vodno moč za električne naprave pri železnici na Hrušici. Narejene so že nekatere vodne stavbe in tudi kakih 40 m. predora, skozi katerega bo teklo tri kubične metre vode na turbine pod slapom. Delavcev je vse polno, ker delo mora biti v štirih mesecih dogotovljeno in stalo bode kakih 200 tisoč kron. Že zdaj prihaja polno radovednežev — posebno ob nedeljah — gledat to napravo in gotovo jih bo vedno več, kolikor bo delo bolj napredovalo. Zato se tudi znana Žumrova restavracija konci Vintgarja odpre že dne 1. maja, kjer bo vsak z dobro jedjo in izvrstno pijačo kar najbolje postrežen, kajti lačen in žejen tudi nobeden rad ne hodi okrog. Tu se vsak v čistem planinskem zraku poživi pri dobri kapljici za nadaljnjo pot. Komur se ljubi, naj še stopi na razgledni hrib »Cirkel« tik restavracije, od koder ima krasen razgled po okolici, o kateri že Prešeren poje: »Dežela Kranjska nima lepšega kraja, kot je ta podoba raja.«

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Stavbinski pristav ekspoziture za trasiranje v Gorici g. Karol Pick je premeščen na Jesenice. — Začasni učitelj v Cerkljah, g. Josip Lapajne, je stalno namesčen istotam. — Prestavljeni so davčni praktikantje, in sicer g. Franc Faleskini iz Radovljice v Novo mesto in g. Franc Predalič iz Novega mesta v Radovljico k davčnemu nadzorstvu ter g. Viljem Ledenig iz Mokronoga v Radovljico k davkarji.

Prvi promenadni koncert, tukajšnje godbe gasilnega društva bo jutri v nedeljo ob poldvanajstih na glavnem trgu. Spored je naslednji: 1. Drescher: »O du mein Girl«, koračnica iz angleških pesmi. 2. Verdi: Zbor iz opere »Lombardi«. 3. Skřivanek: Pozdrav prijatelju, valček. 4. Ipavec: Domovina, duet za cyfonion in krilni rog. 5. Wagnes: Bošnjaki pridejo, koračnica.

Občni zbor odposlancev in zastopnikov okrajne bolniške blagajne v Kranju se vrši jutri v nedeljo ob desetih dopoldne v dvorani mestne hiše.

Opozarjamo na zborovanje »Učiteljskega društva« za kranjski šolski okraj, ki bo 1. maja ob dveh popoldne v Naklem. Spored smo objavili že v 16. številki.

V Mavčičah je bil dne 20. marca izvoljen županom g. Jožef Novak, posestnik z Jame; svetovalcem pa Jožef Fajfer iz Drulovka, Mihael Porenta z Brega in Fran Aleš iz Podrečja.

Umrli je v Kranju minuli torek gospa Ana Švelc, rojena Knavs, v starosti 80 let. Pogreb je bil v četrtek. Udeležilo se ga je; godba tukajšnjega društva, »Slovensko bralno društvo« z zastavo (njen pokojni soprog je bil soustanovitelj tega društva) in moško pevsko društvo »Kranj«, ki je zapelo pred hišo in ob grobu par žalostink. Naj v miru počiva!

Zverinsk človek. Piše se nam: Devetnaesletni Jakob Bogataj iz Dolenje Dobrave št. 3 je služil pri petintridesetletnemu posestniku Simonu Selaku v Todoru št. 6, politični okraj Kranj, za hlapca. Bogataj se je jezil nad svojim gospodarjem, ker mu ta ni dovolil iti na semenj v Žiri. Zverinski človek pa se je maščeval nad ubogo živalijo ter konja tako pretepel, da bi ga kmalu oslepel. Maščeval pa se je tudi nad gospodarjem. V četrtek, 17. t. m. okoli 8. ure zvečer pride Bogataj v Selakovo hišo in vpraša po gospodarju. Dekla, ki je bila sama z otroci v hiši, mu odgovori, da je gospodar v kozolcu, kamor mu je takoj sledil Bogataj. Ker je Selak slednjemu dolgoval še nekaj denarja za službovanje, vprašal ga je, če je prišel obračunat. Bogataj mu odgovori, da bodeta takoj obravnala. Pri zadnjih besedah pa potegne krušni nož, katerega je držal za hrbtom skritega, ter ga porine z vso močjo Selaku v levo prsno stran. Rana je življenju nevarna. Prizadel mu je še več ran, katere vse so pa le več ali manj lahke telesne poškodbe. V tem trenutku pa priteče Selakova žena in objame Bogataja čez roke, da je tako obvarovala svojega moža nadaljnjih napadov bestialnega človeka. Surovi fantič se je rual sedaj s Selakovo ženo ter ji pri tem trikrat predpasnik prerezal, brzokone z namenom tudi njo raniti. Slednjič jo pa udari z vso močjo po roki — in mlečnozobi junak zbeži. Fante je bil menda tudi radi tega hud na Selaka, ker mu ta ni dovolil občevati z neko deklico, kateri je on postavljen za varuha. Nadpolnega mladiča so izročili pravici v roke.

Iz Škofje Loke nam poročajo: Gostilno v Vincarjih pri Škofji Loki je odprl tukajšnji gostilničar J. Terdina. Poleg gostilne je lep in prostoren vrt s kegljiščem.

Z Gorenje Save. Ko sem čital zadnjo številko »Gorenjca«, sem opazil tudi dopis z Gorenje Save. Ondi se bere, da se je pri nas podražilo mleko. Toda vsa stvar ne odgovarja popolnoma resnici, zato jo hočem tudi pojasniti. Že pred dvajsetimi leti se je odpravila mera starega poliča in namesto poliča se je vpeljal liter, ki meri četrt litra več kakor polič in tako bi vsak lahko rekel, da se sme liter prodajati 1 kr. dražje, kakor polič. A na Gorenji Savi se sedaj prodaja liter po 6 kr., ne pa polič, kakor je bilo v zadnjem dopisu omenjeno. Zato ne pride mleko dražje, saj je tudi liter večji kakor polič. Dotične agitatorice niso hotele ničesar slišati od litra, ampak so hotele, da naj se mleko meri kar »pr englih« na lonc. Od sedaj za naprej ne bomo več tako nespametni, da bi ga merili na lonce, ampak na litre kakor drugod. Vsled tega je nastal velik prepir na Gorenji Savi. Odjemalke mleka so hodile od hiše do hiše in se posvetovalle, kaj jim je storiti, ali bi ga naj liter po 6 kr. plačevale ali pa pustile. Nekatere so ga res pustile in raje čaj kuhale, čaj pride ceneje kakor kava. Toda čaj je le nekaj priboljšek. Kmalu so se ga naveličale. Čez par dni so že hodile po hišah in prosile: »Oh, saj en maseljček ga dej, če ne bomo mogli piti črno kavo.« Nekatere pa so bile tako razburjene, da so rekle: »Tukaj ga že ne bom tako plačevala, bom raje hodila v Stražišče ponj, tamkaj pa če ga prav.« Tako vidite, gospod urednik, da jim ta upor ni nič izdal. Sedaj ste lahko prepričani, da so dotične agitatorice trdile, da je polič po 6 kr., pa je le liter. Sedaj naj pa še vsak presodi ali je polič več ali liter? Kakor pravijo savske agitatorice, je polič več nego liter.

V Ratečah je bil 28. marca izvoljen županom Jože Pintbah, posestnik v Ratečah, ki županuje že 31 let nepretrgoma. Svetovalcem sta izvoljena Janez Kavalir in Janez Jalen, oba posestnika in gostilničarja.

Blejski grad z jezerom podari baje g. Adolf Muhr, lastnik gradu z jezerom na Bledu, novoporočenecema knezu Windischgrätzu in gospej Elizabeti. Pridržel

si bo le zemljišče, na katerem stoji zgodovinski blejski grad. Tako poroča tržaški «Novi List».

Izžrebanje porotnikov. Za drugo porotno sesijo, ki se prične dne 2. junija v Ljubljani, so izžrebani z Gorenjskega naslednji gospodje: Franc Bohinc, posestnik iz Trboj pri Kranju; Ignacij Detela, posestnik v Moravčah; Fran Flerin, trgovec v Domžalah; Ivan Grajzar, gostilničar v Šenčurju; Ferdinand Hlebs, trgovec v Kranju; Josip Klemenčič, trgovec v Kamniku; Jožef Pintbah, posestnik v Ratečah, Janko Pohlin, kovač v Kamniku, in Ivan Theuerschuh, kotlar v Kranju.

Hranilno knjižico vkradel. V torek je ljubljanska policija zaprla 14letnega posestnikovega sina Jožefa Mraka z Loga pri Škofji Loki, ki je doma vkradel hranilnično knjižico kranjske hranilnice, glasečo se na 255 K, in denar že vzdignil.

Zganje ga je umorilo. Dne 19. t. m. so našli pred hišo Valentina Freliha v Zavodnju 60 let starega delavca Franca Podobnika iz Nove Oselice mrtvega. Podobnik je bil strasten zganjepivec.

Nemška šola na Jesenicah? Kakor poročajo graški listi, so baje ustanovili jeseniški priseljenci podružnico «Südmarke», kateri je načelnik inženier Schneller v Bohinju. Snuje pa se neki tudi podružnica nemškega «Schulvereina», ki ustanovi na Jesenicah nemško šolo in nemški otroški vrtec.

V Retnjah pri Trzinu je umrl sinoči gosp. Simon Smuk, tovarnar in posestnik, v visoki starosti 82 let. Pokojnik jo še dobro znan, ko je bil v Kranju. Bil je vsekakor pošten in vedno naroden mož. Lahka mu zemljica!

Železniško ministrstvo je v soglasju z notranjim ministrstvom izdalo stavbeni konces za električno napravo ob Radovni. Ob enem so se odstopili akti c. kr. okrajnemu glavarstvu v Radovljici, da izvede vodopravno postopanje.

Vojaški nabor v Kranju se je vršil dne 24., 25. in 26. aprila. Prvi dan je prišlo na nabor 149 mladeničev, izmed teh je bilo potrjenih 52, drugi dan izmed 177 fantov 52, tretji dan izmed 138 pa 31 mladeničev.

Kamniška narodna čitalnica priredi v nedeljo, dne 27. t. m. v društveni dvorani dramatično predstavo «Cvrček». Po predstavi bo prosta zabava. Začetek točno ob osmih zvečer. Vstopnina članom 60 vin., nečlanom 1 K.

Mrtvega so našli v bližini Rov pri Kamniku G. Dolarja, mokařja v Ljubljani. Pogrešali so ga že pet tednov.

Na Kranjskem sploh.

Ljubljanske občinske volitve. V vseh treh razredih so izvoljeni kandidati narodno-napredne stranke. V tretjem razredu so se boja udeležili tudi socialni demokratje, ki pa so dobili komaj poldrugsto glasov.

Križem sveta.

Razne vesti. Vsenemci so vložili v državnem zboru prodlog za upeljavo nemškega državnega jezika, izvzemši Galicijo, Bukovino in Dalmacijo. — Lastnega očeta je zabodel občinski predstojnik Matija Bulić na Hrvaškem.

Srbska kraljica Natalija je prestopila iz pravoslavne cerkve v katoliško, ker se menda v kratkem poroči z nekim francoskim kavalirjem.

Najnovejše vesti.

Radovljica, 26. aprila. Volitev v okrajno bolniško blagajno je prestavljena, ker se razpis volitve ni izvršil pravilno. Več prihodnjic.

Listnica uredništva.

Gospodu dopisniku iz selške doline: Vaš članek je prepozno došel za to številko. Prida zanesljivo v prihodnji številki. Tudi v drugem homo ustregli Vaši želji. V zadnjem članku «Vrišč zaradi Celja» se je vrnila neljuba pomota. V 1. odstavku 6. vrsta je bila beseda «neproduktivni» tiskana namesto «produktivni».

Tedenski sejem v Kranju dne 21. t. m.

Prignalo se je 56 glav goveje živine, — telet, 41 prašičev, 1 ovac, — koze, — buš. — 50 kg: pšenice K 8.75, prosa K 6.—, ovska K 8.—, rži K 7.—, ajde K 6.—, ječmena K 7.50, krompirja K 1.50.

Nekoliko kapljic

160-16

Maggi za zabelo

podeli juhi, bouillonu, polivki, sočivju nepričakovano dober okus.

Dobiva se v Kranju pri FRANCU DOLENZU.

Pravi ribniški fižol

za seme, lepo blago se dobiva pri **Vekoslavu Šeseku v Sodražici pri Ribnici**. Cena po dogovoru. Na zahtevo pošljem vzorce. Pošilja se po povzetju od 50 kg naprej.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo, poklicati k Sebi v boljše življenje našo iskreno ljubljeno teto, gospo

Ano Švelc roj. Knavs

posestnico in gostilničarko

katera je danes ob 5. uri popoldne po kratki, a mučni bolezni, v 80. letu svoje starosti, previdena z zakramenti za umirajoče, mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb drage ranjce bode v četrtek, 24. aprila ob 3. uri popoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

Drago pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranju, dne 22. aprila 1902.

Žalujoča rodbina Rus-ova.

56

Zahvala.

O priliki smrti naše iskreno ljubljene tete, gospe

Ane Švelc roj. Knavs

se nam je izkazalo od vseh strani globoko sočuvstvo. Za to, kakor tudi za mnogobrojne krasne vence izrekamo svojo najodkritosrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prišli v tako velikem številu, da so spremili predragi pokojnico k večnemu počitku. Zlasti se zahvaljujemo čast. duhovščini, gg. pevcem moškega pevskega društva „Kranj“ za ginjaži žalostinki, dalje slavni godbi tukajšnjega gasilnega društva in slavnemu slovenskemu bralnemu društvu, ki se je udeležilo pogreba z zastavo, kakor tudi vsem čast. damam in gospodom mesta Kranja za mnogobrojno spremstvo.

V Kranju, dne 25. aprila 1902.

Rodbina Rus-ova.

Iz prostovoljne roke se prodasta

2 travnika v Ženetišah

Eden, imenovan «Ledina», leži zraven posestva župana Savnika iz Kranja, drugi, imenovan «Potok», pa za 62—2 Orančevo opekarno.

Več se izve pri lastniku **Francu Kozini na Okroglem.**

Pfaff'ovi šivalni stroji

so najboljši. 64—2

To sliši sicer kupec o vsakem izdelku in od vsakega agenta, ki navadno niti ne ve, kako se upelje nit v šivalni stroj, tem manj, kako isti šiva, toda jaz sem se v dveletnem svojem poslovanju v Pfaffovi tovarni za šivalne stroje, kakor tudi v raznih tovarnah Nemčije in Avstrije uveril, da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno, kakor s Pfaffovim.

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10letni rabi še vedno brezšumno, so nepresegljivi za domačo rabo in za obrtne namene, so posebno pripravi za umetno vezenje ter se poučuje brezplačno, se prodajajo z enomesečno poskušnjo ter s pismenim jamstvom 10 let.

Nihče naj ne zamudi pred nakupom ogledati si Pfaffove šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih strojev

kakor tudi vseh drugih zboljšanih strojev po nizkih cenah

v Ljubljani, sv. Jakoba trg

F. TSCHINKEL.

Zastopnik za Gorenjsko: JERNEJ STRNIŠA, čevljar v Kranju.

Popravljajo se vse vrste šivalnih strojev in koles najceneje.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, brat, stric, tast, gospod

Simon Smuk

tovarnar in posestnik

včeraj ob 1/12. uri ponoči po dolgotrajni, mučni bolezni, v 82. letu svoje starosti, previden z zakramenti za umirajoče, mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb dragega rajnega boče v ponedeljek, dne 28. aprila ob 9. uri dopoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župnijski cerkvi v Križah pri Trziču.

Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin.

V Retnjah pri Trziču, dne 26. aprila 1902.

57

Jožefa Smuk

soproga.

Franc, Anton, Simon

sinovi.

Matevž Smuk

brat.

Marija Smuk, roj. Kleč

Doroteja Smuk, roj. Lavrič

sinahi.

Viljem Požgaj

63—2

v Kranju, glavni trg 132

priporoča slavn. p. n. občinstvu svojo **knjigoveznico**, v kateri izdeluje vezi priproste do najfinejše, kakor tudi galanterijska dela točno in po jako kulantnih cenah.

Usojamo se naznaniti s tem, da gospod **Ignacij Valentinčič iz Ljubljane** ni več glavni zastopnik

našega zavoda, da torej tudi ni več opravičen prejemati zavarovalnine na naš račun.

Namesto gospoda Valentinčiča smo poverili

glavno zastopstvo za Kranjsko

gospodu

Francetu S. Rojniku

v Ljubljani, pred škofijo št. 21

in prosimo vsakega, da se v vseh zavarovalnih zadevah zaupno obrne do gosp. Rojnika.

CONCORDIA

59—3

Liberško-brnska vzaj. zavarovalnica.

Blag. gosp.

Gabrijel Piccoli,
lekar,

dvorni založnik Nj. svet. papeža Leona XIII.
v Ljubljani.

Potrjujem prejem steklenic Vaše **tinkture za želodec**, katero morem najto-pleje vsakomur priporočati, kajti rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izborna učinkujoče zdravilo služila pri želodčnih in črevesnih boleznih.

Krmin, 13. maja 1897.

Mirosla Leitner,
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne **tinkture za želodec** sem rešen skoro dve leti trajajoče želodčne bolezni ter sem popolnoma ozdravel, kar z lahko vestjo potrjujem in to tinkturo za želodec le priporočam vsem, ki trpe na želodčni bolezni.

Strasoldo (Primorsko), 6. marca 1898.

III. 166-32

Karel grof Strasoldo.

Otroški vozički košarice

in 49—3

galanterijsko blago

na drobno in debelo

se dobe po najnižji ceni pri

Albinu Rantu

v Kranju.

Naprodaj je več novih in rabljenih

HARMONIK

nemškega in dunajskega sistema. Kje se zve v
upravnistvu „Gorenjca“.

1-17

Andrej Boucon

159-33 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

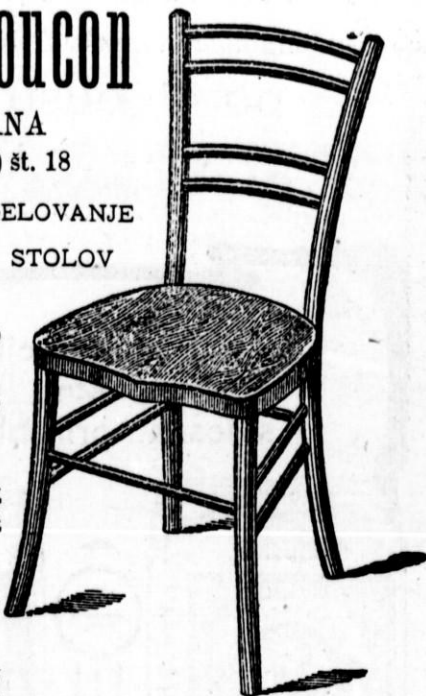
VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, kise izvršujejo
natančno po naročilu.

Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastoni in
frankovano.

Glinaste peči,
štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, trpežne in cene
priporočila prva in največja

tovarna

pečij in glinastih izdelkov

August Dreise

73-51

v Ljubljani.

Večkrat premizano!

Vnovič znižane cene!

Poljedelski stroji vsake vrste, po-
sebnost priznana najboljši gepeljni,
mlatilnice in slamoreznice.

Pluge, železne, katere ni treba
držati in s katerimi se lahko
orjejo tudi ozki kraji po gld. 30-

Brane za travnike in njive.

Trombe za vodo in gnojnico vsake vrste.

Cevi za vodovode in vodnjake, najceneje.

Klinje, jermena in drugi posamezni deli za stroje

se dobijo v najboljši izvršitvi v skladišču 108-43

Fran Zeman

v Ljubljani, Poljanska cesta št. 24 („pri Korenu“)

Predtiskarija **FRANJA** Predtiskarija **MERŠOL**

LJUBLJANA, Mestni trg št. 18

priporoča svojo bogato zalogo pričetih in izvršenih žea-
skih ročnih izdelkov, vsakovrstnih, jako ličnih **vezena**,
krojaških potrebščin ter raznega drobnega blaga — po
zelo zmernih cenah. 158-32

Monogrami in risarje se v poljubnih bojah in slogih
vvezujejo na vsakršno blago. — Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in ceno.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilna miza, ograje na mirodvora,
obmejno omrežje, vožna vrata, balkoni, verande, stólpne
križe, štedilnike i. t. d. 85-49

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Č. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnice,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica cavi in pasov

R. A. SMEKAL

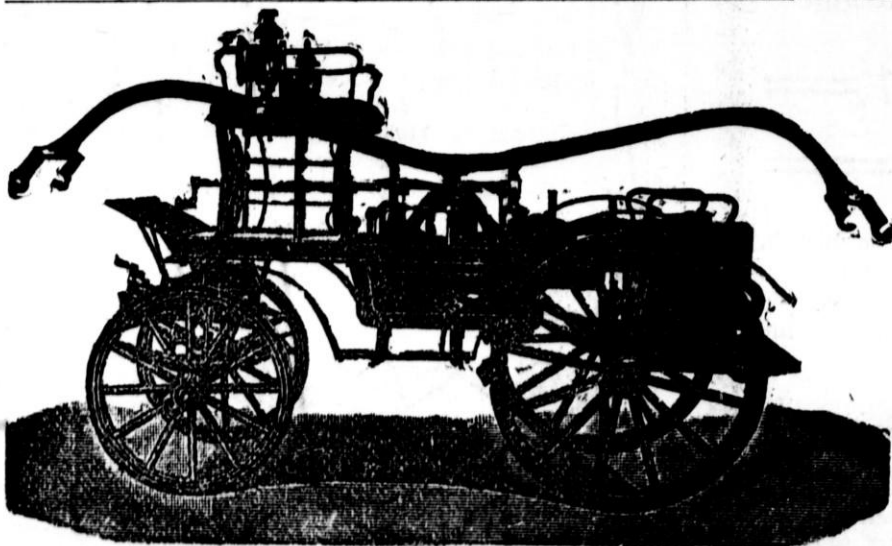
v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča 13-14

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti
zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse druge
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Pozor!

Kdor hoče imeti dobro blago **strugarskega izdelka**,
97—47 **kakor**
kegle in krogle, krogle za balin
in sploh vsa v to stroko spadajoča dela po nizki ceni, naj
se obrne na

Ivana Vidmar-ja
strugarja v Ljubljani, dunajska cesta 11.

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-
cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v
to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga
strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepene v najboljših kako-
vostih. — Strel vodne naprave po izkušeni sestavi.

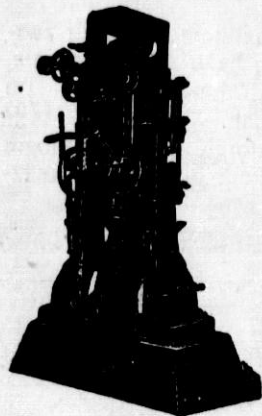
Ustanovljeno 1861.

L. M. ECKER

Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z
obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba str-
nišč in kopelnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti
jamstvu primernege, trpežnega dela. — Proračuni na zahtevanje
brezplačno. 114—40

G. Tönnies

Ljubljana 66—52

**tovarna za stroje, železo
in kovinolitnica**

prporoča kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

JOS. POGAČNIK

krojaški mojster v Radovljici štev. 41

prporoča slavnemu občinstvu

svojo delavnico za izdelovanje

**Raznovrstnih ==
oblek ==**

za gospode, uradniških uniform, salonskih,
turistiških in kolesarskih oblek, havelokov,
površnikov za spomladansko in letno sezono.

Različno blago, in sicer najmoderneje je vedno
14—14 v zalogi.

Stanje hranilnih vlog:
1,200.000 K.

Rezervni zaklad:
nad 36.000 K.

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje

po 4½ odstotka

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica
za vložnike plačuje iz svojega. 20—14

**Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošna priljubljena**

**Kathreinerjeva • • • •
Kneippova sladna kava**

Sangrad pri Kranju

ob železniški progi Ljubljana-Trbiž. — Letovišče za
tujce pod zdravniškim nadzorstvom, med gorami v
samoti, 465 metrov nad morjem. Vsakovrsten kom-
fort. Izvrstno bivališče za rekonvalescente. **Sezona**
od maja do oktobra. Cena 6 K na dan za zdravo
in tečno hrano z vinom, zračne, pečene, solne,
gorke in mrzle kopeli ter električno razsvetlavo. —

Treba pa je, da

se zato takoj oglasi. Cena po dogovoru. — Dvakrat
na teden obišče zdravnik letovišče.

40—8

Lastnik: dr. E. Globočnik v Kranju.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni,
za četr leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom
stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. —
Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru.
Uredništvo in upravnistvo se nahaja v hiši štev. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina
reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.